

Interpunkce - Lutka, Petr

1. V čarovné říši interpunkce zlatý mír pochovávají,
čárka a tečka ze své funkce středníkům-trubcům spílají,
hned vytváří se ve mžiku svaz k potírání středníků.
2. Kdo uhýbá však z politiky, jsou, jako vždycky, otazníky,
kol středníků, jež hořce lkají, hned závorky se zavírají,
a nadto, takto lapeny, jsou u uvozovkách drženy.
3. A, šupky-hupky, mínus zde je a ze života odečte je,
v úžasu zří na nebožtíky zpět vrátivší se otazníky,
však běda, nová bitva tu je, pomlčka čárku atakuje.
- R: Protne jí krk jak zabiják, takže ta hned a právě tak,
jak jeho k smrti ubili, co středník padne po chvíli.
4. Tiše teď nesou ke hřbitovu druh ten i onen k jejich rovu,
co zbylo z pomlk hroznou tíží, mlčky se v černém vzadu plíží,
vykřičník teď má nad hrobem, dvojtečka dělá mládenečka,
pak v obyčejném tvaru svém těžce jdou nazpět čárka, tečka.